

გაზეთის ღირს			
რაზი	მას. კ.	რაზი	მას. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთა შურა

ივერი

გაზეთის დამფუძნებელი და გამომცემელი არის: თეიმურაზ ჯანაშიანი. გამომცემელი: ი. ჯანაშიანი. გამომცემელი: ი. ჯანაშიანი. გამომცემელი: ი. ჯანაშიანი.

1877-1891

საზოგადოებრივი და სალიტერატურული გაზეთი

1877-1891

გენერალ-მაიორი და გენერალ-ლეიტენანტი ი. ჯანაშიანი და მისი ოჯახი. გენერალ-მაიორი ი. ჯანაშიანი და მისი ოჯახი. გენერალ-მაიორი ი. ჯანაშიანი და მისი ოჯახი.

რედაქციისათვის
მოვალეობა ჩვენს ხელის მომხრეებს, სოფლის მასწავლებლებს გარდა, რომ ვისაც შრომადად სურს მანათი აქვს წარმოადგინოთ გაზეთის ფასად, დანარჩენი კომპლექსური პირები მისივე ვინც ამ დრომდე არ გამოაკვანინა დანარჩენს ფულს; გაზეთის გზავნა მისთვისაა პირველ მისივე.

ასალი ამბავი
* მისის 1 ლ რიცხვიდან ტფილისის სახელმწიფო სასწავლებელში გზავნილები იწყება და დათმობა იმავე თვის უკანასკნელ რიცხვებში.
* რამდენი უთანხმოება და აყალიბებული ჩამოყარება ხოლმე ქალაქის ბაზრებში დაბალ ვაჭრებსა და ქალაქის ადგილებს შორის სავაჭრო

ფელეტონი
შანაშაღი სხენი
(შემდეგ. ჩ. ივერია № 87)
II
გვიღა ერთი წელი ტასოს გათბობის შემდეგ, მაგრამ ტასო მინც ვერ შევიკვებოდა თავის ხედვას: გამოუთქმელ მოწყენილობას და სევდას ჰკრიბოდა და გარდაცვალებული მხოლოდ შაშის გამო ემართა ღმერთს ქაშის წოდების. ის სანაირება-სიტყვებია, რომელსაც ჰკრიბობენ ერთ-ერთი ხედვა-კონცეფცია სიყვარულის ძალით შეუღლებული ცოლ-ქმარნი, ტასოსთვის არ არსებობდა ამ დროს. მისთვის მოსვენება და ტკბილი დრო ის იყო, როცა გაბრუნდებოდა ღმერთს დასაყვანიდან დაბრუნდა. ტასო ვაშაშობამდე უსიამოვნოდ უწერდა კარებს, — აი, ვალდებს ჩემი ქმარი და შემოვიღო და რა დარწმუნებულა, რომ არა, აღარ უნდა მოვიდეს, ხეალტმდე თავისუფალი ვარა, ერთობა გაცოცხლებოდა, ვაშაშობა იმ დროს უფრო მთლიანად შეეცდოდა; ნაგებშეგს კარგა ხანს ტკბას, ან ღვეკის ეთამაშებოდა, შემდეგ დაწვეებოდა და, სიამოვნების უფრო, დი-

შეურაცხება მიყენა იმ დროს, როცა იგი თავის მოვალეობას ასრულებდა. სასამართლომ მაშინ ოთხის თვითი ციხე მიუსჯა. ბ. მ—მემა სამოსამართლო პალატაში აღიკვეთა სასჯემ, მაგრამ პალატამაც იცნო იგი დამნაშავედ; მხოლოდ ოთხის მაგიერ ორის თვითი ციხეში ვაჭარმა მიუსჯა 1890 წ. 20 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით. მ—მემა სენატში სთხოვა არ გავხანა, ვადა გავუღო და პალატის გადაწყვეტილება სისრულეში შევიდა. გუმბინ, 25 აპრილს, ბ. მ—მემა დააპატიმრეს.

* აღდგომის წინა დღეს აქალაქის სკოლის დირექტორმა მოსწავლეობა დაიწყო. კომიტეტმა სკოლის განსაკუთრებულ იმს შესახებ, რომ სახელგამომად შეწყობა აღმოეჩინათ ქალაქის სკოლების დირექტორს მოსწავლეობა. კომიტეტმა სკოლის სკოლის შემწეობა აღმოეჩინა შენდვის სკოლების მოსწავლეობისთვის; კუკის ქარხნის უფროსის სკოლისა 30 მანეთით, ერის რუსების სკოლისა— 18 მან., სახელმწიფო სასწავლებლისა— 18 მან. და შანაშაღის ქართული სკოლისა— 8 მან., სულ კომიტეტმა 74 მანეთი შეწყობა მისა და დირექტორს მოსწავლეობა დასდგომა.

* 23 აპრილს იარბუკანე მოგზავნილები სტეფანე გეღედიშვილი დაბრუნდა ქართული სკოლის ნი ბრუნდ უფრო ძვირად ჰური, რომელიც ამასთანავე ცუდი გამოცხადებულ იყო. შეუღლებენ ოქმი და მამრიგებელ მოსამართლეს გადასცეს გეღედიშვილის ბრუნდებში მისაცემად.

სოფლის ბიჭების სიმღერაში ვიცოცხლებ, მაგალითად, აი ამ გვარ შიკრებს:
სამთხასა გერაო, ტასი, ჭეჭეჭე არ არს შენი ფსი! შენს სტეფანს რომ ვაღვიძო; შენსბრადე, წყლი მასკა... მარწყვანა გუგას ტასო. გულს დასხარა რომ დასოსო. გომარსხადე გაგაგასკანა. ვა ვაგობე მანც მსო... სო მან: ხათ ტასიას! გის და ჭეჭისი ფსიას! ვა ბუღას თაყვ-დამგარს, ჭეჭისის ბური კავი...!

ერთხელ ერთი გაბრუნდის მეზობელ ვაჭრს შეხვდა. მეზობელმა ამხელა ვაჭრს შეხვდა. მეზობელმა ამხელა ვაჭრს შეხვდა. მეზობელმა ამხელა ვაჭრს შეხვდა.

* კავკასიის გამოდგენა რომ იმართებოდა ჩვენს ქალაქში, იმ ხანებში სამეურნეო საზოგადოებამ სხვათა შორის ჩვენს ქალაქსაც სთხოვა ფულად დახმარება. ქალაქმა 15 თას მანეთით აღმოეჩინა შეწყობა, მხოლოდ იმ პირობით, რომ რაც გამოდგენისაგან ნივთები დარჩებოდა რამ, ქალაქისათვის გადაეცემა.

ქალაქის გამოდგენის შეუტყუა, რომ ღვიძის ქმარად გასასწავლი იარაღი სამეურნეო საზოგადოებას გადაეცემა სახალხო სკოლისათვის, თუმცა ქალაქს უნდა მიეღო. ბ. მან იშვილობა გუმბინ აცნობა ეს ამბავი კავკასიის გამოდგენის კომისიას ყოფილს სამეურნეო საზოგადოებას და სთხოვა, იარაღი გადაეცემა ქალაქის სანდვისის ეკლესიისათვის.

* ლატარია ალგერის გასამართლებად ერთმა ქართველმა მოსკოვიდან კვლავი დღე წლებისათვის გამოგზავნა წერა-კითხვის საზოგადოებას 13 თუმენის სხვა და სხვა ნივთები.

* ერის სასაფლაოზე, დღეს, 26 აპრილს, მეორამდებ სათი იქნებოდა, ძალდა ერთის საფლავიდან ამოკვეთა და დასაფლავდა ზაგუის გავში, რომელიც როგორც ეტყუა იღა, ახლად ჩაფლული ყოფილი იმყოფება. ამ დროს რამდენიმე კაცი იყო სასაფლაოზე, შენიშნეს მიწიდან ამოკვეთილ ზაგუის გავში და პოლიციელს აცნობეს.

* ჩვენ შეეცდეთ, რომ ქეთის-შაიკ აპირებენ იმისთანა წიგნების ბუჭვას ამსახალხის დასრულებას, რომელიც ტფილისში დაიბეჭდა განსხვავებით.

ამ გართობა-თამაშობაში დროს ბევრ ქალსა და კაცს შეზიზვევა ეძლევა თანამედროვეთა თქმანი საიდუმლო, ხელით, თუ სიტყვით განუზიარონ ერთმანეთს. უცანსეცხელი ითავაშეს „შეზიზვეობა“. ეს თამაშობა ის არის, რომ ერთი ქალი და ერთი კაცი ამორჩილენ ერთმანეთს მეზობლად, დასხვდებიან ერთმანეთს გვერდით და მიიღებენ აქედან „სამეზობლო სასაქმებო“. შემდეგ, ერთმა უსიამოვნობა მოუვთ, უარს ჰკრავს ერთმანეთს და სხვა მეზობელს იჩივენ ეს განმეორდება რამდენჯერმე. ხსენებულ „ღამისთევაში“ ეველა ყმაწვილი კაცი ცდილობდა, როგორც ტასოს მეზობლობა შეხვედროდა და, ერთობაშიაში მისი მეზობელი მჯდარაყო. ბევრ ყმაწვილ-კაცს აღსრულად ნაწერა—შეხვედა ტასოს მეზობლობა—და ბევრი-კი გულ დათო-თუქლი დარჩა.

მეორე დღეს, როცა „ღამისთევაში“ ქაშის სახლი დაბრუნდა, ტასოს სახლში უსიამოვნოა ეტყობოდა: ხან სიტყვით და მხიარულობა აუტყდებოდა, ხან მოიწყენდა, ცდილობდა თავზე შემოვიდებოდა და ნაწერად აწერდა—გამეზობლობა სახლად გაიყურებოდა. დღესათვის, რომელიც ამ დროს კიდევ ცოცხალი

ეცხა მხოლოდ ის იქნება, რომ წილის ფული სურთ თუნიშნის მაგიერ ქუთისის ამანაგაობაში იქნება მხოლოდ ორ თუმან ნაწევარი.

* ქუთისშივე დაუშაღებიათ „ქაშის“ მესამე წიგნისათვის წერილები და უკვე წარუდგინათ ცენზორისათვის ნება დასაბუღებლად. ამ წიგნში იქმნება მოთხრობები: ა) შირაქის სახავი, მეორე ნაწილი, მოთხრობა მ. წერილისა, ბ) რასტომ მუყუ (1633—1658 წ.) ისტორიული მიმოხილვა დ. კარბაშვილისა, გ) აჭარა და შიდა, ამავე დღეზე მეგრებისა, დ) დონ ზღვრის გასტყუება, ისტორიული მოთხრობა შიდასიანისა და ე) სკოლა და გსოვრება, წერილი ნარისა. წიგნი დაიბეჭდება ამ ხანებულს და შემოღობისათვის მზად იქნება.

* ახლაც არაბებს ერთა სხვა გვარ დარგი მცარეცხელითა და მცარეცხელითა და ბოლის დროს. ტფილისში და, ვინ იცის, იქნება სხვა ქალაქებშიც, არის თურმე მიწელი კრებული ისეთი კაცებისა, რომელთაც ხელობად ვაჭრებსათვის თანხვებდა და სხვა სხვა-დასხვა გვარის დანაშაულებისათვის. ამ სიტუაცია-ნაცვლად ავი თვლდნი არა თუ წინადაწინ ართმევენ ფულს დანაშაულებს, არამედ პირველად ართმევენ, რომ თითვე და თითვე უნდა გადაეკვეთათ, რასაც მოგვეცხობა და იღებენ კეთილ და ნაირად და იმერეთში უშრომლად გადაწყვეტულს ვაჭარებს.

* 15 აპრილიდან 22 მდე, სწორედ მაშინ, როცა ქალაქის ალდგომის დღესასწაული მოდის და როცა, რამდენადაც ვიცით, უფრო მეტი საკლავი

ყო, გაიყვრება თავისი რძლის ასეთი საკლავო და ჰკითხავ: — შეილო, ტასო, რა-ცა დღეს სხენაირ ქეთზე ხარ, მეოხია.

— რას ჩამოცილი! ახად ვარ, თავი მტყუა! — მკვებდა უსასულო ტასომ დედამთილს, რომელიც, ცოტა არ იყო, სძულდა კიდევ.

— არა ვაღმეყოფ ვეზარ და საშინელი საკლავო გეკ დღეს! — ჩილია-პარაკა დედაბებმა და გაჩერდა. იმ დღიდან დაწყებულ ტასომ სახლში დასაფლავდა გენერალს და სხვა მეზობლებს იჩივენ ეს განმეორდება რამდენჯერმე. ხსენებულ „ღამისთევაში“ ეველა ყმაწვილი კაცი ცდილობდა, როგორც ტასოს მეზობლობა შეხვედროდა და, ერთობაშიაში მისი მეზობელი მჯდარაყო. ბევრ ყმაწვილ-კაცს აღსრულად ნაწერა—შეხვედა ტასოს მეზობლობა—და ბევრი-კი გულ დათო-თუქლი დარჩა.

— ვერ ხარ ოჯახის ქალი! როცა დედა-ჩემი შეეცდო, ჰქონდა, ამობოძრავდა ქათამი, ხატს, იმდროს, დროს და რა ეთქვა, რას არა. დედა-ჩემს რომ ღონე მოაკლდა, მერე ჩვენს რაც

მწერალ მ. ლ. მიხაილოვთან და რუსეთს ეს მიხაილი იყო ციხარში გაგზავნილი, შეღავათიანი თავი დაანება სხეულშივე სასამართლო და თავის ნებით გაჰყვა თან თავის მეგობარს.

პატარა ხანს უნა დაბრუნდა იქიდან და მისი დასწერა პირიერი თავისი თხოვრებამ სიბერე по большому дорозу. ეს იყო და ეს. მისი ზედი გადაწედა და შეღავათი შეიქმნა მწერალი და მხენ თანამშრომელი მისი ნდობის ყურნალის „Русское Слово“-სი, როცა ამ ყურნალში მოღვაწეობდა რუსეთის შესანიშნავი პუბლიცისტი და პარკირი. შემდეგ შეღავათი უნა შედგინა თანამშრომელი იყო ბლავგოსტოვის „Дело“-სი. 70 წელში სწერდა „Неделя“-ში, სადა შესანიშნავი იყო მისი 22 წერილი „Привет от воспитанни“ და „Замысли провинциального философа“. ამ ბოლოს დროს ხომ შეღავათი მედღეით თანამშრომელი იყო ყურნალის „Русская Мысль“-სი. ბევრ-გვარი გაუბრუნება გამოიარა ნ. ვ. შეღავათი თავის ხანგრძლივ სალიტერატურო მოღვაწეობაში. ბევრი ვი-ფაგობა, უბედობა და სიმწარე წახება განსაკუთრებით ამ მოღვაწეობის გულისათვის, მაგრამ არც ერთხელ არ შემდროს, არა უნა-ბოლოანი თავის დროისათვის, არა შეუწყვეტია კალმით ბრძოლა უსამართლობის და უმეცრების წინააღმდეგ.

სად არ მოუბდა განსვენებულს ძალა-უნებურად ცხოვრება! ჯერ ვოლოდაში, მერე კი ულუბაში, ნოვოგოროდს, ვიბორგში და ბოლოს სმოლენსკის გუბერნიისში. ყოფ და ბნელ პრაფინციში ცხოვრებამაც ვერ დაუბრუნა სიკეთისათვის აღზრდილი მისი გული და კალამი მისი იქვე ნაწიყვეტილი მუშაობდა, იქაც განუწყვეტილი აყვებდა თავის საქმეს და ემსახურებოდა კეთილსა. მისი თხოვრებანი დღეს რამდენსაღმ და ტუ-

მად არის დაბეჭდილი და წინ უნდაც წყველი წინას-ცთავა რუსეთის ესტადელის უტოქის სუბლიტ-კრატკოსის ნ. მიხაილოვისა. ამ წინასიტყვაობაში დაწერა ლეონტი არის გარკვეული მოთავაი აზრები, რომელსაც ემსახურებოდა თავის სალიტერატურო მოღვაწეობაში განსვენებულს; გარკვეულია, რა განსაკუთრებული ხასიათი და თვისება და მნიშვნელობა ჰქონდა ამ მოღვაწეობას და მტკიროდელი საზოგადოებო ცნობა აზრის მიგ ჩართული და ვაყრით მოხსენიებული იმისი კაცური კაცობაც.

იმის კაცურის კაცობის შესახებ უფრო დაწერილია წერილი უნდაც ნაწილ განსვენებულის ხსენებას „Рус. Вѣд.“-ში. 15 წელიწადი იქნება, რაც ვაგაციანი განსვენებულობა, ამბობს ბ. ნ. მიხაილოვისა. — მას უნა მისი პატივისცემა და სიყვარული თან-და-თან უფრო მიძლიერდებოდა. ბევრი კარგი კაცი ვაგაციანი ჩემს სიტყვებში და მით დიდი ზედწერილი ვიყავი და იმ ამ კარგ, კუშპარიტად კაცურ-კაცში ერთი უპარეიდესი ადგილი განსვენებულსაც ეკუთვნა, აღარ მინახავ იმაზე კეთილი, ნაწის გულის ადამიანი და თან ისე-ბოლო-ამტკიევი გულ-მავარი. თითონვე ამბობდა, რომ არიან კაცინი დედაკაციით ნაწინი და თან ვაგაციანი გულ-მავარი კაცინო და იმ სწორედ ასეთი კაცინი გ. ნ. მ. ვ. კაცური-კაცები, კუშპარიტი და მათი ბიბია. სწორედ დიდად საგულის ხევირებალი იმ დროს, როცა ბედი იმ ხშირად აწივებდა ხოლმე დღეს განსაკუთრება და სიმწარეს.

იმისთანა კაცები რომ ბევრნი იყენენ, — განაგრძობს იგივე მწერალი შეღავათის შესახებ თავის მოგონებას, — არადა გვიშავდა, ვითომ სა-მ. თბეში ვყოფილიყავით. ძვირფასი და შესანიშნავი იყო მისი ისე კუ-

ვლის მოხმარების უნარი, მამაღობის ფურცლი, ფულით ვაგების ვაგებინა და თავისი კუქის სამსახური იყო. „შეილი ვარ და სწავლული ვარ კაცე მამალოდემ უნდა თქვას!“ ამბობდნენ ტყუილები, როცა დანიანადიდენ ევროპულ ახალ კაცებში „გამოწავლული კაცე მამალოდის. ან სწავლული უსწავლულ სოფელს წადრიადიანს. რომ იმინი, ვისაც ევროპული „კასტიტო“ აცეია და დაჭტრეულის რუსეთის სიტყვების სხანა-სხეუბით ლაპარაკი შეუძლია, ნასწავლი და ჰქვიანები ვარ არაინა! დაბრუნდებოდა თუ არა სოფელში კოტე, ვაგრილა ჩამწარდადის სტუმარი იყო. მოგვხსენებთ, თუ რა და ბედნიერებად ჩასთვლის სოფელი გლეხს სტუმრობას ისეთის მდობარის, სწავლულსა და კუქიანის წინათვისისს, როგორათაც სთავიდან ტერეთში კაცე მამალოდის. სტუმართულით ცას ვწოდებ, როცა კოტე თავის სახლში დანიანადიდ. ვაგრილას მეფლევ. ტსო, კიდევ თავის ქმარზე უფრო მეტს აღტყვებაში მოდიოდა და თათვი ქმრის წინათაც კოტეს სტუმრობით. ბოროტი ენა ხალხის თავისებურად ჰხსნიდა მამალოდის ასეთი ხმარ სტუმრობას ვაგრილად ჩამწარდადის სახლში: „ეციო, შენი ქმარიც, რა წინათვამდაც იწინადეს მამალოდის ჩამწარდადისს! ლაპარაკი უნდაც და ბოლოდის მოსა-

და ნიჭი არა, როგორც სავება, მრავალ კარობა და, სასწერის უღელნივით ვაწინილი, ვაუმრავლებელი სული.

შეღავათის ისეთი ავადმყოფობა ჰქონდა, რომ სასმელ-საშვებლს არ ღივდა მისი ტკომაში. თორკლების კუმ დადნი და ჩამახმო ვანსვენებული. შემხვევით რომ ფაღტებების ანთება არ ვაგდაზოდა სახაბად, სიმშლით სიკვდილის წყრა უნდა ვაგდაზოდა, და იმ ამ ყოფიმა მიინცისეთი მხენ იყო სულითა, როგორც ახალგაზდა, ოცის და ოც-და-ათის წლის ჰაბეტი. პრაფ. მანასინი და სხვა მტრნაწინი საყურადღებოდ იყენენ ვაგოსუნნი ამ ცალიერ ძეღვბის სტოლს მხენობას რომ ჰქედდენ. საშინელი წვა და ტკოვლები სტოლსა ქსა თითქო ვერას ვაგდად მის ძლიერ სულს. შეღავათი მოამტეხულ ნაწილად მხარულად იყო თურქ-მეც, და მშვედლები, კითხულობდნენ, სწერდა უფრო მეტს და, როცა თეთი არ შეეძლო წყრა სისუსტის ვაგო, სხვას აწერინებდა კარნახთა, იგი მიაფეკოხედა, ვაგვირავებთ ამბობს შემოსხნებულევი მიხაილოვისკი, რომ უწინასწერილი მისი ცერნო მწიწლის მოხმარებულის ვარნახით (ხეულით აღარ შეეძლო) არის დაწერილი. აღარ წერილს რომ ჰკითხულობ, ასე ვაგინავ, ვაწაწილს უწერია, დეტატებულს ჰაბეტს, ხასეს სიტყვებით, იმეღებოთა.

მთელი სიტყვები განსვენებულის ერთი დიდი მავალითა, დროს წახაბების და თავყანებისა. ამბობენ, რომ ვითომ აღტყვება და უნდაღესი ნაეტრა და სწრაფეა სულისა ჰედდრა მხოლოდ ახალგაზდადისა. ვითომ ვაგოს ახალგაზდას შეუძლიან ეტანებოდეს დღეს და წნე მალდის საქმეს, ვაგწარობს თავი კუქიანისთვის და სხე. რომ ვითომ ვაგოსიღებდა, დაბრძეზება ჰორგეფავს, უარ-ჰყავს, მახხა-

ხადთ ნათესაობა დაუტევეთა თითო-ბო.

ასე იყო, თუ იგი, კოტე ვაგრივლას ოჯახში თავისუფლოდ (აღიროდა და შემოსანებულ წელსაც აღდგომის სიღელი მეფულეობიდან იქ, ჩამწარდაძისას, მიერთდა და არა თავის მამის სახლში. ამასთან იყევ უნდა ესთქეთა, რომ სხნებულ წელს კოტე რაღაც ვაგდემყოფილს უწოდებ: „ვაგდემყოფილ-დამწარბო, ბევრი ფული დანებარე და მინც ვერ მოვიჩიო, სახეზედც ეწმენდა ვაგდ-მყოფობა: ვაგდაზო. სტე, რე ვასწავლებობდა; ხმა ისე დასუსტებოდა, რომ ლაპარაკს ძლიერ ვაგვავინებდა. პირისხანს სილაბზე (კოტე ლაპარაკს ხანის კაცი იყო) საწავებოდა აღარ შეჩნებოდა. როცა ჰკითხავდა ვინმე: „რით ხარ ვაგე, რომ ასე ძლიერ ვეტყობო, კოტე სიტლით უნასვენებოდა? ხმა ვიცო, ამ-დენ თრეგში ათას ვაგარ კეცს და მერს წაწელები კაცი-ო. მერე სიტყვას ბანზე ახსროდა და სხვა რამეზედ წაწედა ლაპარაკს.

ვაგრივლად და მისი ც. ლ. დიდად სწვენდენ, რომ აღდგომის საიღობს მიწვეულ კოტეს წინანდებობი მხარულაბდა აღარ ეწმენოდა, რომ ღებინს და ლხინის ტრფალით კოტე იმ-დღეს კოტე-კოტეს წრუხად ღენის და თანაც ამბობდა: „ერთი-ორი ხასთის შემდეგ მინ უნდა წაწელებოდა. ვაგრივლად და ტსო პირველად ჰხედავდნენ კოტეს, მინ წასვლისათვის

რად იღებდნენ ყოველსავე ამას, იღებდნენ მავიერ ჰაბეტიკულს ცხოვრებას, სიმღერებს და კონებას აუწებენ წინაშე. პართოსს ამბობდნენ: ახე ხოლმე. მაგრამ ის კი მართალი არ არის, რომ ვითომ მუდამ ასე იყოს და უფრო მართალი არ არის, რომ ვითომ ეს ასე უნდა იყოს და ვითომ ამამო-იტატებულს თეთი ბუნების კანონი ჰქონდა. შეღავათის კუბოს თანხობით აცლიდნენ უფრო ახალგაზდანი, სასოებით და ხარით შეგვირბილნი. ეტყვირად ამ ახალგაზდა-ბას და ვეწკობდა: ეს ყმაწვილი კაცი ოდესმე დაბრუნდებინა, ეს კარა და შევი მამოთი ვათეთრებდა-მეთქი. ესთქეთა, ეს მართალია, მაგრამ მით ყმაწვილს გულს რომ ხასეს მოევიდოს, ვაგვე-გაუღლებდეს, მათი გონება დაიშობს, ეს-კი, არა შეიძლება, სავალდებულო იყოს. მეთქი. აგერ ხომ მიხატებულნი ვარდაცადა კაცი, მაგრამ დროსა მამინც სიტყვადღებ ხელში ეტრა, როგორც ვწერა ვრთს ვიგრივლის, რომლითაც იყო შემოკომილი შეღავათი კუბო. და იმ ეს არის დიდი მავალითი, ჩვეთისა!

პირველში შეღავათი ერთად მე-ზობად იმასთანა ბუმბარაზებთან, როგორიც იყენენ ჩემნი უფესკი, დობროლითოვი და შემდეგ პოსარევი. ისინი ახრილდებდნენ შეღავათის ნიქსა და უნახს. მ. გ. მ. შეღავათი-ცა მინც დიდის ღარხებთან და დამშვიდებით აიტანა ეს ადგილი მორე-ხარისბოენ მწერლისა და იშვითიან მავალით, რომ ისეთის გულ-წრფელი პატივსცემით მოჰქვიადა სხვა თავის პირველ-ხარისს რენ ამხანაგებს, როგორც მოეკვა შეღავათი. თუმცა იმ იმ უნდა ითქვას, რომ მისი სიტყვი მამინც ჰაბეტს იწინადედა მთელის რუსეთის მკითხველ საზოგადოების ყურადღებას.

სალიტერატურო ფუნდამ თვითონ

ასე აჩქარებულს. პარკით სხვა დროს კოტე რამდენიმე დღეობით ჩრებოდა ვაგრივლასას.

— ჩემი სიკვდილი კოტე ძან უტევილ ბანდენა გულ-და-თუთქით ამბობდნენ ხმა ტსო და ხან ვაგრივლა.

არ იყო, იმ კოტე ცოტაობით შე-სივლამ ღერინა შეგანახა-ხა, თუ იგი მოილა ეზში, უფა საღობობის შე-მდეგ, თითქო ძალასაგან ვაგრივლად-ზღადო, კოტე ვაგრივლად და მოი-თხოვა ერთბაშად თარგეტა-ქა-ღვი-წმენოდა ვაგდ-მყოფობა: ვაგდაზო. ის იყო, თამადას უნდა ვაგვეცა თავის მოპარდაპარის-თეს.

— ნუ, ბატონო, ვაგდ ბრძანდები, ვაწყეს, — შეგვეწვი კოტეს, როგორც ვაგრივლა და მისი ცალი, იმ მათი სტუმრებიც.

— რაც იქნება, იქნას! მომიტყავეთ ღერინა! დიდახა უტენურად შექვიანებულდამა კოტემ.

ვილა ვაგტევადა მერის თქმას ამ სავატო სტუმარს? მოაზროვის ღერინა თავი თარგეტა-ქა. როცა ეს თორ-მეტე-ქა ღერინა ვაგდაცა კოტეს, დიწყო ახლა ბოთლით სხა: თითონვე დასცადა რამდენიმე ბოთლი და სტეგესაც დააღუტენინა; ამ დათენ-ბულ სხას მოჰყავს იგი, რაც სტეგეს-მთხვევში აუტკილებოდა. ზოგს სი-მთვარლის ვაგო პირიდან ღერინება დაწყვიანა, ზოგს იქვე, სუტე-ზუ, დავინა, ზოგინ სულ ვაგდ-რიენენ და აურ-ზურთი ლაპარაკი და

იტყობთ შეღავათის დასავლეთება თავის ხაჯთ, რადგან განსვენებულს სიკვდილ შედეგ არავითარი შეძლება არ დაჩრჩინა. Рус. Мысль-ის რედაქციამ ვაგდაზოდა საკმაოდ ბლომად ფული მეკლის ასაგებად. იმეღია მალე დაიბეჭდებოდა შეღავათის კარბო წყრითობი, რომელიც უფრო ცხადდ ვაგდაზანსაგებს, რა პარტოსანი, უწვი-ნარი და ოქროს გულის კაცი იყო ვაგდაზანსაგებული და რა ხაუნჯე დაკარგა მის დაწარავით რუსეთის ლიტერატურამ.

გ ე ბ ე

25 აპრილი

ლონდონი. ინგლისის ბანკმა ასწია დისკონტი 3 1/2-დამ 4 1/2-მდე.

პარიში. პურის მოსავალის შემცირება სუფრანგეთში გამოანგარიშებულია 30 მილიონ გექტოლოტრამდე.

სუეტურსკის ბირჟა 24 აპრილი.

საქონელი	მარკა	მარკა	მარკა
ხეი-მანეთიანი ოქრო	6	70	78
ტომპონის ვერცხლი	184	185	—
მანეთიანი ვერცხლის ფურცლები	1	08	105
5 1/2 პარკების შინაგნის სქების მომგები ბილეთი	—	—	244 1/2
მორასი	—	—	224
სასაღმწიფო ოჯახ-საწარმის ბანკის ფურცლები	218 1/2	—	217
გერმანიის ფურცლები	—	—	—
ტოლსის ბანკის	—	—	—
სტუდენტის საყრდენი	—	—	—
ნოვოსის საწარმო	—	—	—

იყუეს. კოტე ხშირად სიმღერას ამო-ჰკლებდა, მაგრამ ხმა არა ჰქვიებოდა, მა-ბატონად და დაწყებდა ახირებულ ლაპარაკს; უფრო-კი ტსოს ვეზურბოდა და ამ ხუმრობაში ისეთ ურ-გო სიტყვებს ურედა, რომ ტსოსაც და სტუმარ ქალბენსაც სტრესკითით ალბურო ახიროდათ პირის ხანზე. ზო-ლოს კოტე დავითი სტუმართავანი შე-იკუნენ, მინ დომეს ერთმანეთის შე-ქიჩავა, მაგრამ ვილც ოროდღე ფი-ზულმა კაცმა და ქალბენმა განაშორეს ერთმანეთი. ტსო მოუშორებლად იყო კოტესთან და უყლიდა.

ამასობაში დაღადა. ვაგრივლად სტუმრები, ზოგი ბარბაკით წაიღო თავის სახლში, ზოგამ-კი ევლარც ეს შესძლო და იმ ღამეს ვაგრივლას სა-ხლში დარჩა. რადგანაც ვაგრივლას არა ვაგეგობდა-არა ისე მთერალი იყო, ამ ტომ მთერალის სტუმრების ღამის ვათევის შესახებ თავადიერ ტსოს უნდა ეტსრა. ტსომ „ზოლომა“ და-უწყო სტუმრების ლოგინი. — ზოგს ტა-ხეზუ და ზოგს იატაბე. კოტე მამა-მეტე-ქა წაიყენა ცალკე ოთახში (ვა-ბრეილს კარგა მოხრდილი ოთხ ოთა-ხიანი სახლი ედებ) და დააწინა სუ-ფთა ლოგინში.

(დასასრული შემება)

